

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۵ فروردین ۹۲

خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) (روایت دوم)

سلام بر آفریننده‌ی جان‌ها؛ آفریدگار یگانه؛ پروردگار بخشنده؛ گیرنده‌ی جان‌ها؛ زنده کننده‌ی مردگان؛ مالک یوم‌الدین؛ برپا کننده‌ی کرسی آسمان‌ها و زنده کننده‌ی جان‌های مطهر؛ همان زندگانی که زینت زمان هستند در دقیقه‌ها و ثانیه‌هایش؛ در طلوع و غروبش؛ در تاریکی و روشنایی‌اش همواره نفس متبرک و با جلالشان دژ محکم هدایت است و پویندگان راهشان بر صراطی در حرکت‌اند که وعده‌ی پروردگارشان ضامن نجاتشان از گمراهی و ضلالت نفس اماره است. خاندان نبوت ستارگانی هستند که انوار خویش را از پروردگارشان کسب نموده و جهان تاریک و در جهل مانده را به انوار خویش آراستند. حضرت زهرا (س) که صلوات و سلام فرشتگان و زمینیان و آسمانیان بر نام مبارک و با جلالتش باد دخت پیامبر خاتم که گنجینه‌ای بود تمام نشدنی؛ کوثری که عطای بی‌همتای پروردگار عالم بود؛ مانند پدر گرمی‌اش در زمانی دیده بر جهان گشود که داشتن نوزاد دختر ننگ بزرگی بود ولی به لطف و کرامت پروردگار دختری آمد تا مادر پیامبران گردد و وارث تمام معجزات الهی؛ او جهان ظلمانی را به نور اخترش افروخت و دل رحمت الهی را در گلستان خلقت به زیباترین نام‌ها زینت داد؛ او را چه کسی دریافت؟ آیا گذشتگان دانستند چه گنجینه‌ای هدیه‌ی پروردگارشان بود و آیا آیندگان، وارثان حقیقی هدایتش؟ این سؤال را چه زبانی قادر به پاسخ است جز زبان وارث تاج پیامبری و فرزند برومندش؟ زبانی به توصیف این گنجینه‌ی بی‌همتا باز نمی‌شود و اینک آن زبان شیوا و مطهر می‌فرماید: ای کاش مادرم نظری بر جان‌های شیفته‌ی طفلان خود می‌نمود آنگاه که می‌فرمود: ای حسن جان، بر مقدراتی که تعیین کننده‌ی سیر بندگی است صبور باش تا شراب عشق را به جای جان مادر از وعده‌ی پروردگارت بنوشی و سر خود را بر کرسی پر جلالتش تکیه دهی تا به جای سینه‌ی محدود مادر جلالتی را دریابی که وعده‌ی پروردگار عالم است. من صدیقه‌ی کبری آنگاه که خاتم رسولان را در بستر خاک خوابانیدم صورتم را بر سینه‌ی پر جلالتش گذاردم و گفتم: ای رحمت بی‌کران الهی، جانم را در آیات به

امانت رفته در خاک با خود بردی؛ من فاطمه وارث حقیقی وحی هستم که با آن به دنیا آمدم و با انوارش از دنیا خواهم رفت؛ ای پدر، آن چنان از میراث تو نگهداری خواهم نمود که تا ابد و تا قیامت که بر آن صحرا حاضر شوم آثارش در زمان به یادگار بماند و امشب شبی است که آن آثار بر زمین و زمان خودنمایی می کند تا میراث دارانش را بر در خانه ی رسول الهی فرا خواند و با بانگی حق طلبانه فریاد زند: ای فرزندان ابراهیم خلیل، شما در آینه ی زمان خود، پسر م مهدی (عج) را به امانت دارید او را با اطاعت از وحی الهی مدد کنید؛ از گناه بپرهیزید؛ دنیا طلبان بر در خانه ی دلتان هیزم گناه را انباشته می کنند، از آتش هوس دنیا بگذرید تا در حق بمانید و به وعده ی پروردگارتان که جاودانگی در حق است برسید؛ دست محبت پروردگارتان را در هدایت کتابش رها نکنید تا در جهل جاهلان زمان گرفتار شوید همان گونه که پیشینیان گرفتار شدند و جان گرامی ترین تحفه های آسمانی را به بستر مرگ فرستادند درحالی که خود مردند و آثارشان محو شد و حق پایدار ماند پس فرج جانمان را در هدایت پروردگارمان فریاد می کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج